

บทที่ 2

ประวัติการศึกษาของสหรัฐอเมริกา

การศึกษาของสหรัฐอเมริกา แบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1

สมัยอาณานิคม ระหว่างปี ค.ศ.1600 - ค.ศ.1770 หรือระหว่าง พ.ศ.2143 - พ.ศ.2313 เป็นช่วงที่สหรัฐอเมริกาเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ การศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกามีรากฐานมาจากการศึกษาของประเทศต่าง ๆ ทางยุโรป ที่เข้ามาตั้งรกรากใน "โลกใหม่" แห่งนี้ รากฐานการศึกษาและวัฒนธรรมอเมริกัน ที่ก่อตั้งขึ้นในสมัยอาณานิคมมีความสำคัญต่ออนาคตไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน วิทยาลัยฮาร์วาร์ด ที่ก่อตั้งขึ้นที่รัฐแมสซาชูเซตส์ ในปี ค.ศ.1636 พอใกล้จะสิ้นศตวรรษ วิทยาลัย วิลเลียม แอนด์ เมรี ก็ได้ตั้งขึ้นในรัฐเวอร์จิเนีย และต่อมาอีกไม่กี่ปีก็ได้มีการอนุญาตให้จัดตั้ง คอลเลจิเอต สกูล แห่งคอนเน็กติกัต (ต่อมาเป็นมหาวิทยาลัยเยล) แต่ลักษณะที่น่าสังเกต ยิ่งขึ้นก็คือการขยายตัวของระบบการศึกษา ซึ่งดำเนินการโดยผ่านการปกครอง ใน ค.ศ. ค.ศ.1649 อาณานิคม อ่าวแมสซาชูเซตส์ ได้จัดให้มีการดำเนินการประถมศึกษา ภาคบังคับ ซึ่งต่อมาไม่ช้าอาณานิคมภาคนิวอิงแลนด์ทั้งหมดเว้นแต่โรดไอแลนด์ ก็ได้ เจริญรอยตาม

ในภาคใต้ ไร่นาอยู่ห่างจากกันมากจนไม่อาจตั้งโรงเรียนของชุมชนอย่างใน ภูมิภาคทางตอนเหนือที่คับคั่งกว่าได้ พวกเขาเจ้าของไร่บางครั้งก็ได้รวมกันเพื่อนบ้าน ใกล้เคียงที่สุดจ้างครูมาสอนพวกเขาเด็ก ๆ บางคนก็ส่งเด็ก ๆ ไปเข้าโรงเรียนในประเทศ อังกฤษ ในอาณานิคมภาคกลาง ภาระการศึกษามีคแปลกไปอีก โดยที่มีวุ่นอยู่กับความ ก้าวหน้าทางวัตถุเสียจนไม่ได้เอาใจใส่กับเรื่องการศึกษามากนัก นิวยอร์คจึงลาหลัง โรงเรียนที่มีอยู่ก็ไม่ค่อยดีนัก รัฐบาลของพระราชารัฐอังกฤษตั้งอุทิศสำหรับเพียงชั่วแฉับเท่านั้น ในการอ่านวศยความสะดวกแก่สาธารณะ แต่ต่อมาคถึงกลางศตวรรษที่ 18 จึงได้มีการ จัดตั้งวิทยาลัยนิวเจอร์ซีย์ขึ้นที่พริ้นซ์ตันแห่งหนึ่ง วิทยาลัยคิงส์ (เดี๋ยวนี้ เป็นมหาวิทยาลัย

โคลัมเบีย) ในนิวยอร์กซิตี้แห่งหนึ่ง และวิทยาลัยควีนส์ (รัฐ เจอร์ส) ในนิวยอร์ก
(นิวยอร์กซิตี้แห่งหนึ่ง)

เพนซิลเวเนียเป็นอาณานิคมหนึ่งในบรรดาที่กล้าได้กล้าเสียที่สุดในด้านการศึกษา
โรงเรียนแห่งแรกที่ตั้งขึ้นที่นั่นตั้งขึ้นใน ค.ศ. 1863 สอนวิชา อ่าน เขียน และการบัญชี
หลังจากนั้นทุกชุมชนเคเวกเกอร์ (ชุมชนเคเวกเกอร์เกิดจากความคึกของวิลเลียม เพน
ผู้ก่อตั้งนิกายเคเวกเกอร์ที่รู้จักอะลุ่มอล่วยคนหนึ่ง มีจุดประสงค์จะให้ผู้ตั้งภูมิลำเนา
ทางซาคีทางศาสนาไปอยู่ด้วยกันมาก ๆ พวกเคเวกเกอร์มีความเฉลียวฉลาดในเชิง
ประกอบการธุรกิจจนเป็นผล จึงทำให้นครฟิลาเดลเฟียกลายเป็นมหานครที่เป็นศูนย์กลาง
แห่งความรุ่งเรืองแห่งหนึ่งของสหรัฐอเมริกา) ทางก็อานวยการสอนชั้นประถมให้แก่เด็ก
ไว้ในลักษณะหนึ่ง ส่วนการศึกษาระดับสูงในวิชาภาษาโบราณ ประวัติศาสตร์ และวรรณคดี
ก็มีให้ที่โรงเรียนเฟรนคิส ซึ่งยังคงดำรงอยู่ตามเท่าทุกวันนี้ ในนครฟิลาเดลเฟียในชื่อว่า
โรงเรียนวิลเลียมเพนซาร์เตอร์ โรงเรียนนี้ไม่เก็บเงินค่าเล่าเรียนเด็กที่ยากจน แต่
พ่อแม่ที่สามารรถของเสียค่าเล่าเรียนลูกของตน

ในฟิลาเดลเฟียมีโรงเรียนเอกชนจำนวนมากที่ไม่เกี่ยวข้องกับศาสนา สอนวิชา
ภาษา คณิตศาสตร์ และธรรมชาติวิทยา ทั้งยังมีโรงเรียนกลางคืนสอนผู้ใหญ่ด้วย การศึกษา
ของผู้หญิงมิได้ถูกละเลยเสียทีเดียว มีครูพิเศษรับสอนลูกสาวชาวฟิลาเดลเฟียที่มั่งคั่งด้วย
เหมือนกัน ในวิชาภาษาฝรั่งเศส ดนตรี จิตรกรรม ไวยากรณ์ และบางที่แม้วิชาการบัญชี
ก็รับสอน

พัฒนาการที่ก้าวหน้าในด้านวัฒนธรรมและสติปัญญาของเพนซิลเวเนียั้นเกิดจาก
เจมส์ โลแกน และ เบนจามิน แฟรงกลิน โลแกนเป็นเลขาธิการของอาณานิคม และที่
ห้องสมุดของโลแกนที่แฟรงกลิน ได้พบหนังสือวิทยาศาสตร์เล่มใหม่ ๆ หลายเล่ม ใน
ค.ศ. 1745 โลแกนได้สร้างอาคารห้องสมุดสำหรับหนังสือที่เขาสะสมไว้ และได้อุทิศ
อาคารกับหนังสือให้แก่นครฟิลาเดลเฟีย แฟรงกลินได้ส่งเสริมให้เกิดการตื่นตัวในกิจกรรม
ด้านสติปัญญาในฟิลาเดลเฟียยิ่งขึ้นไปอีก เขาได้ก่อตั้งสโมสรขึ้น เรียกว่าจันโต ซึ่งเป็น
ต้นแบบของสมาคมอเมริกันฟิไลโซฟิเกิล โซไซเอตี้ นอกจากนั้นยังได้ก่อตั้งสำนักวิชาการ
สาธารณะขึ้นสำนักหนึ่ง ซึ่งต่อมาภายหลังได้พัฒนาขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย

ในภาคใต้ มีการแลกเปลี่ยนกันอ่านเกี่ยวกับวิชาประวัติศาสตร์ บทนิพนธ์กรีก และลาตินสมัยโบราณ วิทยาศาสตร์ และกฎหมาย อย่างแพร่หลาย ในระหว่างไรต์ต่าง ๆ ในเมืองซาลสตัน เซาธ์แคโรไลนา ซึ่งเป็นศูนย์กลางของการดนตรี จิตรกรรม และละครอยู่แล้ว ได้มีการก่อตั้งห้องสมุดประจำจังหวัดขึ้นใน ค.ศ. 1700 ในนิวอิงแลนด์ พวกอพยพรุ่นแรกได้นำห้องสมุดย่อย ๆ ของพวกเขาเองติดมากับเรือ และยังคงหนังสือจากลอนดอนเข้าไปเรื่อย ๆ ตกถึงต้นสมัย ค.ศ. 1680 ลงมา ร้านขายหนังสือในเมืองบอสตัน ทางกึ่งทวีปก็ตั้งตัวอยู่ได้ก็ในการขายหนังสือวรรณคดีโบราณ วิทยาศาสตร์ การเมือง ปรัชญา วิทยาศาสตร์ การศาสนา และวรรณคดีจิตร

ความต้องการที่จะศึกษาเล่าเรียนมิได้หยุดอยู่เฉพาะในชุมชนที่ร่ำรวยเท่านั้น พวกที่อยู่ตามชายแดน ได้แก่พวกไอริชเชื้อสายสกอตที่มีฐานะไม่ร่ำรวยนัก ก็ยังใฝ่หาคำให้กับการศึกษาหาความรู้อย่างเข้มแข็ง และชนพวกนี้ยังได้ใช้ความพยายามอย่างมากที่จะชักจูงให้พวกนักบวชผู้คงแก่เรียนไปตั้งภูมิลำเนาในดินแดนของตน

การผลิตวรรณกรรมในอาณานิคมต่าง ๆ นั้น เป็นการทำกันที่นิวอิงแลนด์เป็นส่วนใหญ่ ความเอาใจใส่ในเรื่องนี้จับอยู่ที่เรื่องศาสนาเป็นสำคัญ หนังสือเทศน์เป็นหนังสือที่โรงพิมพ์ผลิตขึ้นเป็นจำนวนมากที่สุด

พอสรุปได้ว่าการศึกษาในช่วงนี้มีการจัดตั้งโรงเรียนประเภท Grammar School มีการสอนภาษาลาติน สอนการเขียนอ่านวิชาต่าง ๆ ในปี ค.ศ. 1642 มีการออกกฎหมายการศึกษาภาคบังคับ ผู้ปกครองที่ไม่ส่งเด็กไปเข้ารับการศึกษาตามที่รัฐกำหนดไว้จะต้องถูกปรับ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นในสมัยนั้นมีหลายประเภท คือ

- โรงเรียนวัด (Parochial Schools)
- โรงเรียนสำหรับคนจน (Pauper Schools)
- โรงเรียนเพื่อการกุศล (Charity Schools)

การจัดตั้งมหาวิทยาลัย

- ปี ค.ศ. 1636 ตั้งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University)

- ปี ค.ศ. 1693 ตั้งมหาวิทยาลัยวิลเลียมแอนด์แมรี (William and Mary University)
- ปี ค.ศ. 1701 ตั้งมหาวิทยาลัยเยล (Yale University)
- ปี ค.ศ. 1747 ตั้งมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน (Princeton University)

รัฐต่าง ๆ ได้ตกลงใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง มีหลักการปกครองแบบเดียวกัน การจัดระบบการศึกษาใช้ระบบเดียวกัน โรงเรียนต่าง ๆ อยู่ในความควบคุมของรัฐบาลแต่ละรัฐ ได้มีการจัดตั้งสภาการควบคุมการศึกษาส่วนท้องถิ่นขึ้น เรียกว่า Local School Board

ในศตวรรษที่ 17 ได้เริ่มใช้หนังสือในระดับประถมศึกษาเป็นครั้งแรก ชื่อ The New England Primer หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่วากยัญชนะ พยางค์ง่าย ๆ โดยคำ ประโยค และเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนา ศิลธรรม การศึกษา ในช่วงนี้มักเป็นไปในทำนองการศึกษาทางพุทธศึกษา จริยศึกษา ครูไม่มีเสรีภาพทางความคิดและการสอน

ระยะที่ 2

ช่วงที่สหรัฐอเมริกาพ้นจากการ เป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ ระหว่างปี ค.ศ. 1770 - ค.ศ. 1870 หรือระหว่าง พ.ศ. 2313 - 2413

ระหว่างปี ค.ศ. ดังกล่าวเป็นช่วงการศึกษาสำหรับประชาชนทั่วไป มีการสนับสนุนการศึกษามากขึ้น โดยการเก็บภาษีนำเงินมาบำรุงการศึกษา มีการเคลื่อนไหวเพื่อให้การศึกษาพ้นจากการควบคุมขององค์การศาสนา มีกฎหมายบังคับให้เด็กทุกคนไปโรงเรียน เริ่มมีสภาการศึกษาและศึกษาธิการประจำรัฐ ในระยะนี้โรงเรียนประถมศึกษาและมีธยมศึกษาส่วนมากยังเป็นของ เอกชนและองค์การศาสนา

ในปี ค.ศ. 1787 ได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญ รัฐทั้งหลายร่วมมือกับรัฐบาลกลางและท้องถิ่นจัดการศึกษาตามนโยบายที่ใดกำหนดไว้ แต่ละท้องถิ่นอาจมีการดำเนินงานต่างกันไปบ้างเล็กน้อย

ในศตวรรษที่ 18 การสอนภาษากรีกและลาตินลดน้อยลง เพราะสามารถนำไปใช้ในการติดต่อค้าขายได้น้อย ส่วนมากมักจะใช้เฉพาะในมหาวิทยาลัย การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมีคนสนใจเรียนมากขึ้น มีศาสตร์ใหม่ด้านสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น

ปี ค.ศ. 1821 ได้ตั้งโรงเรียนมัธยมของรัฐบาลเป็นแห่งแรกที่เมืองบอสตัน

ปี ค.ศ. 1839 ได้ตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูของรัฐบาลเป็นแห่งแรก

ในช่วงนี้การจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาให้แก่คนทั่วไป ยังไม่ได้รับผลสำเร็จเท่าที่ควร

ระยะที่ 3

ช่วงการศึกษาแบบประชาธิปไตย ระหว่างปี ค.ศ. 1870 - ค.ศ. 1960
หรือระหว่างปี พ.ศ. 2413 - 2503

การจัดการศึกษาแบบประชาธิปไตยใช้เวลาเกือบหนึ่งศตวรรษ มีกฎหมายต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายเพื่อช่วยเหลือการศึกษา เช่น Morrill Act และ Smith Hughes Bill

นอกจากนั้นยังมีกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาภาคบังคับให้แก่เด็กทุกคน ๆ ต้องเรียนหนังสือจนอายุครบ 16 ปี (ปัจจุบันเพิ่มเป็น 18 ปี ผู้ที่เรียนช้าอาจได้รับการอนุโลมให้ถึงอายุ 17 ปี แต่จะต้องได้รับความยินยอมจากครูผู้สอน) รัฐเป็นผู้ควบคุมจัดการฝึกหัดครู หลักสูตร ตลอดจนกำหนดแบบเรียนต่าง ๆ

จุดมุ่งหมายของการศึกษาในระบบประชาธิปไตยก็คือ ให้ประชาชนทั่วไปได้รับการศึกษามากขึ้น มีการปกครองแบบกระจายอำนาจ เปิดโอกาสให้แต่ละรัฐจัดการศึกษาด้วยตนเอง ชาวอเมริกันเชื่อกันว่าการศึกษาเป็นทางไปสู่การดำเนินชีวิตที่ดี ในชุมชนที่มีเสรีและมีประชาธิปไตย สิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลคือทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการศึกษา

นักการศึกษาที่สำคัญของสหรัฐอเมริกา

นักการศึกษาที่นำเอาแนวความคิดเกี่ยวกับการศึกษาของยุโรปมาเผยแพร่
ในสหรัฐอเมริกา ระหว่างปี ค.ศ. 1860 - 1900 ได้แก่

- ปี ค.ศ. 1819 Griscom ได้เสนอแนวคิดทางการศึกษาของยุโรป
- ปี ค.ศ. 1820 - 1829 Woodbridge ได้นำปรัชญาการศึกษาของ
เปสตาลอซซี (Pestalozzi) นักการศึกษาชาวสวิสมาเผยแพร่
- ปี ค.ศ. 1853 Sheldon ได้นำแผนการศึกษาของเปสตาลอซซีเกี่ยวกับ
การฝึกหัดครูมาใช้

ต่อจากนั้นมีนักการศึกษาอีกหลายท่านได้นำแนวการศึกษาของนักการศึกษา
ที่สำคัญของเยอรมัน เช่น Herbart และ Froebel เข้ามามีใช้ในสหรัฐอเมริกา
ทั้งนี้ก็ได้ทำให้การศึกษาของสหรัฐอเมริกาพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว